

Gariptir, karşı karşıya gelmemiz için yapılan her kışkırtmada biraz daha sevdiğimi hissettim seni. Yok, inadına değil. İçimden, gönlümden öyle geldi. Gurbette birarada memlekette gibiydik, ayrılınca memlekette gurbette gibi olduk. Kızdım, ama sevdiğim de sevdim. Hoşgeldin demokrasi mücadelemize.

Dilimiz farklı ama ne Arapça ne Latince konuşuyoruz. Ben Arabın diliyle "Diyarbakır" diyorum, sen Romalının diliyle "Amed" diyorsun. Farketmez. Yeter ki Ahmet Arif'in ağzı var dili yok dediği kalesinin sözünü görelim birlikte, "Diyarbakır" dendiğinde de, "Amed" dendiğinde de, "Diyarbakır" dendiğinde de.

Ben "Tunceli" diyorum, sen "Dersim" ne farkeder? Yarın birgün ben "Dersim" derken sen "Tunceli" dersin hiç şaşmam.

Birlikte demokrasi mücadelemiz çok çok eskilere dayanıyordu hatırlıyor musun? 24 Ocak 1980'deki dönem noktasından sonra bir bir ayrılmaya başladık. Başka başka yerlerde toplanıp birbirimize kızdık. Delidir kanımız ikimizin de; kızdık mı gözümüz kararır; girdik birbirimize. Kavgamız birbirimize karşı değildi, birbirimizle kavga ettik.

Göz kararmasının merhemi demokrasidir. Demokrasi zayıfladı mı emir gelir, buyruk gelir, imparatorluk heveslileri çıkar. Dikte ettirmek gelir, diktatörcükler belirir. Zulüm gelir, zalim olur, tiran olur, firavun olur biraz yükselen. Demokraside yönetici, kafasına göre emretmez, buyruklar yağdırmaz, dikte etmez, zulüm yapmaz. Demokraside yönetici, yönetir. Aramızda "idare etmek" derdik, hatırlar mısınız?

Gönül öfkeye uymayınca arandı tarandı nerede birleştik nerede ayrıldık diye. İstiklal Savaşı'nda bulundu demokrasinin yolu; biri "Atatürk" dedi, biri "Mustafa Kemal", biri "Mustafa Kemal Paşa". Ben "Gazi" dedim, derim. Lozan'da bulundu; İnönü'de bulundu. Ankara'da Meclis'te bulundu; "Cumhuriyet" denildi. Araya girip "elmanın sapı üzümün çöpü" diyenler çıktı. Bilmiyor muyuz yani? Atladık; çöptü, saptı ayırdı bizi. "Gül" dediler, "bülbul" dediler; elimize diken battı, biz elmalar üzümler birbirimizden bildik.

Hoşgeldin 'Amed' diyen dostum

Bir olan gönül ayrı duramaz. Bir bir ayrılanlar, grup grup birleşmeye başladı. Ben Cumhuriyet Miting'lerindeydim. Devasa. Darbeci dediler. Sen ana oldun, her Cumartesi Galatasaray Medyanı'na doldun. Ne kadar muhalif varsa baskıladılar. Akademisyenler, haberciler, siyasiler kışkırtıcı diye tutuklandı; hapiste tutuldu. Çoğu değerli, farklı fikirler, farklı görüşler, farklı yorumlar getiriyorlardı. Katılmasam bile zihnimi açıyorlardı. Ama kabul edelim ki kışkırtmak isteseler de yapamazlardı, yapamazlar. Görmedik mi sıradan yurttaşlar, ülkenin sakinleri çıktı meydanlara.

Ne anayasada, ne alakasız yerlerde hazırlanmış yol haritalarında... Asıl barış birlikte; asıl çözüm demokraside. Geldiniz. Hoşgeldiniz. Artık barışı engellemek için yapılan anayasa, yol haritası girişimlerine karşı birlik olup çözeriz. Yolumuz bellidir; binlerce yıldır çiğnene çiğnene oturmuş bağımsızlık patikasıdır. Aracıları çekip biraraya gelelim bir, anayasayı da yazarız Alim Allah.

AK Partili gönül dostum sen de gel. Bırak inadı; öfkeni bastır; gönlünü dinle; gel aramıza. Bir altı yıl da seni beklemeyelim.